

ת"פ 57253/05/19 - מדינת ישראל נגד עמית סיאדה, והמתמחה הגב' דניאל שוב

בית משפט השלום בקריית גת

22 מאי 2022

ת"פ 57253-05-19 מדינת ישראל נ' סיאדה
בפני כב' הסגנית נשיא נגה שמואלי-מאיר

המאשימה

הנאשם

מדינת ישראל
ע"י ב"כ עו"ד אורטל ליברזון
נגד
עמית סיאדה
ע"י ב"כ עו"ד יוסי דגה בשם עו"ד איתן פרידמן
והמתמחה הגב' דניאל שוב

גזר דין

א. רקע:

1. **על פי המתואר בחלק הכללי לכתב האישום המתוקן**, ביום 26.08.2018, הזמינה המתלוננת שני פנקסי שיקים אישיים מבנק הפועלים (להלן: "**השיקים**"), אשר נשלחו לכתובת ביתה באמצעות הדואר.
2. במועד שאינו ידוע במדויק ובדרך שאינה ידועה, הגיעו פרטי כרטיס האשראי (להלן: "**הכרטיס**" או "**כרטיס האשראי**"), השייך למתלונן לידי הנאשם.

האישום הראשון

- א. במסגרת **האישום הראשון** נטען, כי במועד שאינו ידוע במדויק, אולם לאחר ה- 26.08.2018, נטל הנאשם את פנקסי השיקים מתוך תיבת הדואר של המתלוננת ללא הסכמתה.
- ב. ביום 21.09.2018, בבית העסק "ניו פארם" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11679 סך של ₪ 667.20 וקיבל בתמורה בשמים ומוצרי היגיינה.
- ג. ביום 21.10.2018, בבית העסק "ניו פארם" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11709 סך של ₪ 653.50 וקיבל בתמורה בשמים ומוצרי היגיינה.
- ד. ביום 19.11.2018, בבית הנאשם בשדרות, במהלך חיפוש, נתפסו 4 שיקים השייכים למתלוננת וכן סם מסוג קנביס במשקל של 0.4745 גרם נטו לצריכה עצמית.

ה. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירות של **קבלת דבר במרמה (2 עבירות)** לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"); **החזקת סם לצריכה עצמית** לפי סעיף 7(א) + 7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) התשל"ג - 1973 (להלן: "**פקודת הסמים המסוכנים**"); **החזקת נכס חשוד כגנוב** לפי סעיף 413 לחוק העונשין; וגניבה לפי סעיף 384 לחוק העונשין.

האישום השני

- ו. במסגרת **האישום השני** נטען, כי ביום 27.10.2018, בבית העסק "פוקס" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11690 סך של 600 ₪ וקיבל בתמורה גיפט כארד.
- ז. ביום 27.10.2018, בבית העסק "פוקס" בשדרות שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11691 סך של 600 ₪ וקיבל בתמורה גיפט כארד.
- ח. ביום 28.10.2018, בבית העסק "פוקס" בשדרות שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11692 סך של 1000 ₪ וקיבל בתמורה גיפט כארד.
- ט. ביום 28.10.2018, בבית העסק "פוקס" בשדרות שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11690 סך של 500 ₪ וקיבל בתמורה גיפט כארד.
- י. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירות של **קבלת דבר במרמה (4 עבירות)** לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

האישום השלישי

- יא. במסגרת **האישום השלישי** נטען, כי ביום 04.11.2018, בבית העסק "עטרה" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11686 סך של 166 ₪ וקיבל בתמורה ציוד משרדי.
- יב. ביום 04.11.2018, בבית העסק "עטרה" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11697 סך של 423 ₪ וקיבל בתמורה ציוד משרדי.
- יג. ביום 15.11.2018, בבית העסק "עטרה" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11716 סך של 344 ₪ וקיבל בתמורה ציוד משרדי.
- יד. ביום 15.11.2018, בבית העסק "עטרה" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11682 סך של 454 ₪ וקיבל בתמורה ציוד משרדי.
- טו. ביום 15.11.2018, בבית העסק "עטרה" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11684 סך של 176 ₪ וקיבל בתמורה ציוד משרדי.
- טז. ביום 15.11.2018, בבית העסק "עטרה" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו

11680 סך של 399 ₪ וקיבל בתמורה ציוד משרדי.

יז. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירות של **קבלת דבר במרמה (6 עבירות)** לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

האישום הרביעי

יח. במסגרת **האישום הרביעי** נטען, כי ביום 13.10.2018, בבית העסק "שופרסל" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שני שיקים דחויים השייכים למתלוננת שמספרם 11717 ו-11718 סך של 736.68 ו-736.67 בהתאמה, וקיבל בתמורה מוצרי מזון ומחיה שונים.

יט. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירות של **קבלת דבר במרמה (2 עבירות)** לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

האישום החמישי

כ. במסגרת **האישום החמישי** נטען כי ביום 08.10.2018, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11702 סך של 370 ₪ ל-"א.ב.א הובלות", כאשר שיק זה נמסר עבור השכרת רכב ונפרע על ידי בעל החברה.

כא. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירה של **קבלת דבר במרמה** לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

האישום השישי

כב. במסגרת **האישום השישי** נטען, כי ביום 11.10.2018, בבית העסק "קווי - אבני שוהם אופנה" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11714 סך של 635.45 ₪ וקיבל בתמורה פרטי ביגוד שונים.

כג. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירת **קבלת דבר במרמה** לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

האישום השביעי

כד. במסגרת **האישום השביעי** נטען, כי ביום 02.10.2018, בבית העסק "לישע ביג" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 11707 סך של 679.80 ₪ וקיבל בתמורה בידורית ו-2 כבלים.

כה. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירת **קבלת דבר במרמה** לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

האישום השמיני

כו. במסגרת **האישום השמיני** נטען, כי ביום 14.09.2018, בבית העסק "מגה קמעונאות" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 0011676 סך של 1067.38 וקיבל בתמורה מוצרי מזון ומחייה שונים.

כז. ביום 20.09.2018, בבית העסק "מגה קמעונאות" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 0011678 סך של 1663.05 וקיבל בתמורה מוצרי מזון ומחייה שונים.

כח. ביום 25.09.2018, בבית העסק "מגה קמעונאות" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 0011703 סך של 367.40 וקיבל בתמורה מוצרי מזון ומחייה שונים.

כט. ביום 28.09.2018, בבית העסק "מגה קמעונאות" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 0011704 סך של 539.47 וקיבל בתמורה מוצרי מזון ומחייה שונים.

ל. ביום 30.09.2018, בבית העסק "מגה קמעונאות" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 0011706 סך של 1605.86 וקיבל בתמורה מוצרי מזון ומחייה שונים.

לא. ביום 02.10.2018, בבית העסק "מגה קמעונאות" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 0011708 סך של 1070.89 וקיבל בתמורה מוצרי מזון ומחייה שונים.

לב. ביום 08.10.2018, בבית העסק "מגה קמעונאות" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 0011710 סך של 1635.62 וקיבל בתמורה מוצרי מזון ומחייה שונים.

לג. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירות של **קבלת דבר במרמה (7 עבירות)** לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

האישום התשיעי

לד. במסגרת **האישום התשיעי** נטען, כי במועד שאינו ידוע אולם לאחר ה- 26.08.2018, בבית העסק "כפר השעשועים" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 0011677 סך של ₪ 579 וקיבל בתמורה צעצועים שונים.

לה. ביום 17.10.2018, בבית העסק "כפר השעשועים" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 0011683 סך של ₪ 1044 וקיבל בתמורה צעצועים שונים.

לו. במועד שאינו ידוע אולם לאחר ה- 26.08.2018, בבית העסק "כפר השעשועים" בשדרות, שילם הנאשם

באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 0011685 סך של 645 ₪ וקיבל בתמורה צעצועים שונים.

לז. ביום 09.10.2018, בבית העסק "כפר השעשועים" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 0011711 סך של 1039 ₪ וקיבל בתמורה צעצועים שונים.

לח. ביום 14.10.2018, בבית העסק "כפר השעשועים" בשדרות, שילם הנאשם באמצעות שיק השייך למתלוננת שמספרו 0011719 סך של 1287 ₪ וקיבל בתמורה צעצועים שונים.

לט. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירות של **קבלת דבר במרמה (5 עבירות)** לפי סעיף 415 רישא לחוק העונשין.

האישום העשירי

מ. במסגרת **האישום העשירי** נטען, כי ביום 23.09.2018, בסמוך לשעה 10:18 בבית העסק "אבא רהיטים", השתמש הנאשם בכרטיס האשראי בכוונה להונות בסכום של 100 ₪ בתמורה להשכרת רכב.

מא. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירת **הונאה בכרטיס חיוב** לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב התשמ"ו - 1986 (להלן: "**חוק כרטיסי חיוב**").

האישום האחד עשרה

מב. במסגרת **האישום האחד עשרה** נטען, כי ביום 23.09.2018, בסמוך לשעה 10:25 בבית העסק "גז עמר", ניסה הנאשם להשתמש בכרטיס האשראי בכוונה להונות בסך של 780 ₪, אך העסקה נדחתה.

מג. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירת **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב** לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב + סעיף 25 לחוק העונשין.

האישום השתיים עשרה

מד. במסגרת **האישום השתיים עשרה** נטען, כי ביום 20.09.2018, בסמוך לשעה 21:32 בחנות "מקס סטוק" בשדרות השתמש הנאשם בכרטיס האשראי בכוונה להונות בסכום של 608.50 ₪ בתמורה למוצרים שונים.

מה. ביום 22.09.2018, בסמוך לשעה 21:02 בחנות "מקס סטוק" בשדרות השתמש הנאשם בכרטיס בכוונה להונות בסכום של 50.90 ₪ בתמורה למוצרים שונים.

מו. ביום 26.09.2018, בסמוך לשעה 20:36 בחנות "מקס סטוק", ניסה הנאשם להשתמש בכרטיס בכוונה להונות בסך של 142 ₪, אך העסקה נדחתה.

מז. ביום 02.10.2018, בסמוך לשעה 18:11 בחנות "מקס סטוק", ניסה הנאשם להשתמש בכרטיס בכוונה להונות בסך של 847 ₪, אך העסקה נדחתה.

מח.ביום 03.10.2018, בסמוך לשעה 11:15 בחנות "מקס סטוק", ניסה הנאשם להשתמש בכרטיס האשראי בכוונה להונות בסך של ₪499, אך העסקה נדחתה.

מט.ביום 04.10.2018, בסמוך לשעה 14:31 בחנות "מקס סטוק", ניסה הנאשם להשתמש בכרטיס בכוונה להונות בסך של ₪548, אך העסקה נדחתה.

נ. ביום 05.10.2018, בסמוך לשעה 11:48 בחנות "מקס סטוק", ניסה הנאשם להשתמש בכרטיס בכוונה להונות בסך של ₪40, אך העסקה נדחתה.

נא. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירת **הונאה בכרטיס חיוב** לפי סעיף 17 רישא לחוק **כרטיסי חיוב**, ובעבירת **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב** לפי סעיף 17 רישא לחוק **כרטיסי חיוב** + סעיף 25 לחוק **העונשין**.

האישום השלוש עשרה

נב. במסגרת **האישום השלוש עשרה** נטען, כי ביום 03.10.2018, בסמוך לשעה 22:33 במסעדת "מקסיקני" השתמש הנאשם בכרטיס האשראי בכוונה להונות בסך של ₪145 בתמורה למזון.

נג. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירת **הונאה בכרטיס חיוב** לפי סעיף 17 רישא לחוק **כרטיסי חיוב**.

האישום הארבע עשרה

נד. במסגרת **האישום הארבע עשרה** נטען, כי ביום 20.09.2018, בסמוך לשעה 14:14 בבית העסק "לישע ביג", השתמש הנאשם בכרטיס בכוונה להונות בסכום של ₪345 בתמורה לסכך ומוטות לסוכה וסל כביסה.

נה. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירת **הונאה בכרטיס חיוב** לפי סעיף 17 רישא לחוק **כרטיסי חיוב**.

האישום החמש עשרה

נו. במסגרת **האישום החמש עשרה** נטען, כי ביום 30.09.2018, בסמוך לשעה 15:59 ניסה הנאשם להונות באמצעות הכרטיס במינימרקט "ניר" בסך של ₪354, אך העסקה נדחתה.

נז. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירת **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב** לפי סעיף 17 רישא לחוק **כרטיסי חיוב** + סעיף 25 לחוק **העונשין**.

האישום השש עשרה

נח. במסגרת **האישום השש עשרה** נטען, כי ביום 23.09.2018, בסמוך לשעה 11:10 במאפיית "איכות" בשדרות ניסה הנאשם להונות באמצעות הכרטיס בסך של 300 ₪, אך העסקה נדחתה.

נט. הנאשם הודה במיוחס לו לעיל, ובגין אלו הורשע בעבירת **ניסיון הונאה בכרטיס חיוב** לפי סעיף 17 רישא לחוק כרטיסי חיוב + סעיף 25 לחוק העונשין.

3. הצדדים לא הגיעו להסכמות עונשיות, אך הוסכם כי עובר לטיעונים לעונש יופנה הנאשם לשירות המבחן על מנת שיתקבל תסקיר בעניינו.

4. בעניינו של הנאשם התקבלו כמה **תסקירים** הנושאים בעיקרם אופי שאינו חיובי, ובסופם המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשם **ענישה מוחשית** שתחדד עבורו את גבולות החוק. בגוף התסקירים עומד שירות המבחן על קורות חייו וחיי משפחתו של הנאשם, על מאפייניו האישיותיים, יחסו לעבירות, ועוד. מטעמים של צנעת הפרט לא אעלה עלי גזר הדין את כל המפורט בתסקירים האמורים, מלבד אותם נתונים הרלוונטיים לשאלת העונש שאליהם אתייחס בהמשך.

5. למען שלמות התמונה יצוין, כי ביום 07.03.2011, הורשע הנאשם במסגרת ת"פ (שלום אש') 1244/09 מ.י. **תביעות לכיש-שלוחת אשקלון נ' עמית סיאדה** (נב, 07.03.2011), במגוון עבירות ובהן, עבירות של **קבלת דבר במרמה והונאה בכרטיסי חיוב** והוטל עליו עונש של מאסר מותנה למשך 7 חודשים **(להלן: "המאסר המותנה")**, שיופעל באם יעבור הנאשם בתוך 3 שנים מיום מתן גזר הדין על אחת העבירות שבהן הורשע (למעט עבירות של קבלת רכוש החשוד כגנוב, והעלבת או הפרעה לעובד ציבור). בהמשך לכך, ביום 01.10.2017, כאשר נגזר עונשו של הנאשם במסגרת ת"פ 45754-07-14 (שלום קריית גת) **מדינת ישראל נגד עמית סיאדה** (01.10.2017), בגין עבירות שונות ובהן עבירות של **קבלת דבר במרמה והונאה בכרטיסי חיוב**, מצא בית המשפט להאריך את המאסר המותנה שהוטל על הנאשם בעבירות של איומים, תקיפה סתם ותקיפה חבלנית - בן זוג, הונאה בכרטיס חיוב, וקבלת דבר במרמה, למשך שנתיים נוספות, מיום מתן גזר הדין. **יוצא אפוא, כי המאסר המותנה בן 7 החודשים תלוי ועומד כנגד הנאשם בתיק שלפניי.**

ב. טענות הצדדים (עיקרי הדברים):

6. המאשימה עמדה על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, על חומרת המעשים שבוצעו על ידו בדגש על כך שהמעשים נעשו בתחום ניכר, בהיקף נרחב ולאורך זמן. מתוך כך סברה המאשימה כי על מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו לנוע משנתיים ועד ל- חמש שנות מאסר בפועל. בתוך המתחם הפנתה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם; לעובדה שהמאסר המותנה התלוי כנגדו הינו חב הפעלה; לתסקירים השלילים שהתקבלו בעניינו; לכך שהנאשם לא נאות לשתף פעולה עם ההליך הטיפולי שהוצע לו על ידי שירות המבחן; ולהמלצת שירות המבחן לעניין העונש. מכל האמור לעיל, עתרה המאשימה למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני למתחם שהוצג על ידה, להפעיל את המאסר המותנה במצטבר לעונש שיושת עליו, להורות על הפעלת ההתחייבות, ולהשית עליו ענישה נלוות בדמות מאסר מותנה, קנס משמעותי, פיצוי למתלוננים, והתחייבות.

7. **מנגד**, בראשית דבריו טען ב"כ הנאשם **"להגנה מן הצדק"** מהטעם שבתיק התנהלו בין הצדדים מגעים ממושכים

שבמהלכם ניתנה על ידי המאשימה לנאשם הצעה עונשית קלה הרבה יותר מהענישה לה עותרת המאשימה כיום. לגופו של עניין, נטען כי העבירות בוצעו על ידי הנאשם ללא שנלווה למעשים תחכום ניכר וכי הן נעשו בעיקר לצורך רכישת מזון וצעצועים ולא לצורכי מותרות, על רקע מצבה הכלכלי הקשה של משפחתו של הנאשם; רוב העסקאות שבוצעו באמצעות כרטיס האשראי לא צלחו; וכי המאסר המותנה הוטל על הנאשם בגין מגוון עבירות שונות, ולא רק על עבירות רכוש כבעניינו. מכל האמור לעיל עתרה ההגנה לקבוע מתחם הפנתה להגנה לשיתוף הפעולה החלקי של ועד לכמה חודשים מאסר שיכול וירוצה בעבודות שירות. בתוך המתחם הפנתה ההגנה לשיתוף הפעולה החלקי של הנאשם עם שירות המבחן ולנסיבותיו האישיות הקשות ועתרה להשית על הנאשם עונש בדמות מאסר שירוצה בעבודות שירות.

8. הנאשם אשר קיבל את "זכות המילה האחרונה", הצטער על מעשיו; שיתף כי הוא ביצע את העבירות על מנת לרכוש מזון לילדיו; סיפר על אודות מצבה הבריאותי הרעוע של בתו; והסביר כי הוא חפץ לשתף פעולה עם שירות המבחן ואולם, ההליך שהוצע לו היה קשה מידי עבורו. לבסוף ביקש הנאשם כי בית המשפט יתחשב בו לעניין העונש.

דין והכרעה:

קביעת מתחם העונש ההולם

9. נדמה כי בגין המעשים המיוחסים לנאשם בכתב האישום המתוקן יש לקבוע מתחם עונש כולל אחד, כשהדברים אמורים בשים לב לכך שכלל העבירות דומות באופיין ובוצעו בשיטה דומה, כאשר כולן הנאשם ניגש לבתי עסק שונים וניסה או הצליח לרכוש מוצרים שונים באמצעות שיקים או פרטי אשראי גנובים. כך גם כלל העבירות בוצעו עת הנאשם עשה שימוש באותו פנקס שיקים או כרטיס אשראי, ובוצעו בסמיכות יחסית של זמן שנפרש על פני כחודש ימים. ברי כי בנסיבות אלו, התבוננות על העבירות כאירועים שונים, תעמוד בניגוד לניסיון החיים ותהא מלאכותית במידה רבה. הדברים אמורים אף בשים לב ל"מבחן הקשר ההדוק" וליתר מבחני העזר אשר נקבעו לעניין זה בפסיקתו של בית המשפט העליון (ראו למשל, דעת הרוב בע"פ 4910/13 **אחמד בני ג'אבר נ' מדינת ישראל**, (29.10.2014); וע"פ 1261/15 **יוסף דלאל נ' מדינת ישראל**, (03.09.2015)). ומיד יאמר, כי בטרם קביעת מתחם העונש ההולם (וגזירת עונשו של הנאשם בגדרי המתחם), בית המשפט יזהיר את עצמו שמא מעשה עבירה זה או אחר "יבלע" במכלול האירועים, כך שהנאשם לא יענש בגינו, וכל אירוע יזכה להתייחסות ראויה ונפרדת בעת הליך גזירת העונש (ראו והשוו דבריו של בית המשפט המחוזי בעפ"ג (מחוזי באר שבע) 39844-08-13 **מדינת ישראל נ' פאיז אבו רקייק**, (26.12.2013)).

10. משאמרנו כל זאת, אזי, בהתאם למתווה שקבע המחוקק בתיקון 113 לחוק העונשין, ופורש לאחר מכן בפסיקתו של בית המשפט העליון, בשלב הראשון יקבע בית המשפט את מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם; ולאחר מכן יגזור את עונשו, תוך בחינה אם יש מקום לסטות מהמתחם שנקבע או שמא יש לקבוע את העונש בגדרו (אודות המתווה לגזירת העונש, ראו למשל, ע"פ 8641/12 **מוחמד סעד נ' מדינת ישראל**, (05.08.2013)).

11. קביעת מתחם העונש ההולם תיעשה בהתאם לעקרון ההלימה (הוא העיקרון המנחה בענישה), תוך התחשבות בנסיבות הקשורות בביצוע העבירות, בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה מביצוען, במידת הפגיעה בהם ובמדיניות הענישה הנוהגת, והכל כאמור בסעיף 40ג(א) לחוק העונשין.

12. בכל הנוגע לפגיעה בערכים המוגנים בעבירות הגניבה, ההונאה בכרטיסי החיוב וקבלת הדבר במרמה, מעבר לנזק הכלכלי הישיר שגרם הנאשם לבעל כרטיס האשראי, לבעלת פנקס השיקים, ובתי העסק השונים שבהם הוא ביצע או ניסה לבצע את הרכישות השונות, הרי שבמעשיו של הנאשם יש כדי לשבש גם את חיי המסחר התקינים. כפי הידוע, השימוש בכרטיסי האשראי או פנקסי שיקים בקרב הציבור הינו נפוץ ומקובל. הדברים אמורים ביתר שאת בכל הנוגע לשכיחותו של אמצעי התשלום בכרטיס האשראי והשימוש הנפוץ שבו, הנסמך בין היתר על האמון שרוכש הציבור בכרטיסי האשראי כאמצעי תשלום בטוח ואמין. מעשים כגון אלו שבהם הורשע הנאשם עלולים להביא לפגיעה באמון זה, דבר שיגרור בעקבותיו, כאמור, גם פגיעה קשה בחיי המסחר אותם מנהל הציבור הרחב כדבר שבשגרה (ראו לעניין זה, ע"פ 10786/04 מדינת ישראל נגד שמואל, (03.04.2006); ות"פ (י-ם) 1271/00 מדינת ישראל נגד משה, (02.01.2003)).

13. במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירות כמצוותו של סעיף 40ט(א) לחוק העונשין, יש ליתן את הדעת לשיקולים הבאים: ראשית, נראה כי למעשיו של הנאשם קדמו מחשבה ותכנון מוקדם. הנאשם נטל את פנקסי השיקים השייכים למתלוננת מתיבת הדואר שלה, וכן השיג בדרך שאינה ידועה את פרטי האשראי של המתלונן. כך גם, הנאשם ניגש במשך תקופה של למעלה מחודש למגוון רחב של בתי עסק, וביצע או ניסה לבצע עשרות רכישות באמצעות פנקס השיקים או כרטיס האשראי, תוך שהוא ממלא את השיקים בהתאם לצרכיו, וברי כי מעשיו אלו של הנאשם נעשו תוך תכנון מוקדם ותחכום מסוים.

14. שנית ולחומרה, יש להביא בחשבון כי הנאשם פנה לבתי עסק שונים וביצע או ניסה לבצע כ-41 עסקאות שונות באמצעות פנקס השיקים או כרטיס האשראי, במשך תקופה של כמה חודשים, בשווי מוערך של כ-25,000 ₪. הנה כי כן, אין המדובר ב'מעידה חד פעמית' מצד הנאשם, אלא בסדרת פעולות שיטתית שנועדה לרמות ולהונות אזרחים תמימים ועסקים שונים. לדידי, אין המדובר בסכומים של מה בכך, אלא בפגיעה של ממש בכיסם של המתלוננים ובתי העסק השונים שבהם ביצע הנאשם את הרכישות, מה גם שמעבר להיבט הכספי, הרי שיש ליתן את הדעת לעוגמת הנפש והדאגה שנלוו למתלוננים בראותם את כספם נגזל מהם.

15. ושלישית, יש לתת את הדעת לנזק שנגרם כתוצאה ממעשיו של הנאשם: באשר לרכוש שנרכש על ידי הנאשם באמצעות פנקסי השיקים - למעט באישום מס' 5 שם צוין כי השיק נפרע על ידי בעל העסק, הרי שבכל הנוגע ליתר העסקאות, מכתב האישום לא הוברר די הצורך האם אכן השיקים נפרעו בסופו של יום על ידי בעלי העסקים. אם כי, אין מקום להעניק לעניין זה משקל ניכר, שכן הגם אם השיקים לא נפרעו על ידי בעלי העסקים, עדיין הנאשם יצא מבתי העסק כשהרכוש הגנוב בידיו, כך שלאמיתו של דבר ניתן לומר, שבמקום שבו השיק נפרע - המתלוננת נפגעה, ובמקום שבו השיק לא נפרע - בעל העסק הוא שנפגע, וברי כי עובדה זו אין בה כדי להטות את הכף לטובת הנאשם. כך גם באשר להונאה בכרטיס האשראי במקומות שבהם העסקה צלחה - הגם אם אניח לטובת הנאשם כי למתלונן הושב הכסף מחברת הביטוח בסופו של יום (על אף שגם עניין זה לא הוברר די הצורך בכתב האישום), הרי שעדיין חברת הביטוח היא שנפגעה כתוצאה ממעשיו של הנאשם, חלף המתלונן, וברי שאף בכך אין כדי להועיל לנאשם במאומה. עם זאת וכטענת ההגנה, הבאתי בחשבון את העובדה שבחלק מעסקאות האשראי, האשראי נדחה בבית העסק, כך שלמעשה בעסקאות אלה לא נגרם נזק ממשי כתוצאה ממעשיו של הנאשם. אם כי, אין להפריז בעניין זה, שכן לחומרה ייאמר כי הנאשם עשה כל שביכולתו על מנת לגזול את הרכוש במרמה מבעליו, ואולם, ושלא ברצונו, כרטיס האשראי נדחה בכל אותן העסקאות המפורטות בכתב האישום המתוקן.

16. אשר לסיבות שהביאו את הנאשם לבצע את העבירות, הנאשם טען בשירות המבחן ובשלב הטיעונים לעונש כי אלה נעוצות במצבו הכלכלי הקשה ובצורך שלו לרכוש מזון ובגדים לילדיו, וכי אין המדובר במותרות. אכן לא נעלם מעיני כי מצבו הכלכלי של הנאשם אינו שפיר (בלשון המעטה), כפי שעלה מתסקירי שירות המבחן ומהמסמכים שהוגשו לעיוני כראיות לעונש מטעם ההגנה (נ/1 ו-נ/2). בהמשך לכך, נראה כי אכן חלק מהרכישות שביצע הנאשם היו למוצרי מזון, ואולם, לא ניתן להתעלם מכך שחלק נכבד מהרכישות היו דווקא למוצרים שאינם מוצרי מזון בסיסיים כדוגמת, **בשמים ומוצרי היגיינה; ציוד משרדי; השכרת רכב; בידורית; צעצועים; סכך ומוטות לסוכה** (ויש לתמוה על כך, שכן וכידוע 'סכך הגזול פסול' (שו"ע, רמ"א תרלז סע' ג)); **ומוצרים שונים נוספים**, שערכם הכספי רב. הנה כי כן, בכל אלה יש כדי לקעקע את גרסתו המיתממת של הנאשם, לפיה הוא ביצע את הרכישות אך ורק לטובת רכישת מוצרי מזון בסיסיים וביגוד שנועדו לצורך מחיית ילדיו.

17. אשר **למדיניות הענישה הנוהגת**, ייאמר תחילה, כי הנאשם הורשע בשילוב של מגוון עבירות שונות, ועל כן, ומטבע הדברים, יקשה על בית המשפט למצוא פסיקה שבה נדונו מקרים זהים לזה שלפניי, ככל שהדבר נוגע לשילוב העבירות והמעשים. משכך, הפסיקה שתוצג להלן תוכל ללמד על אודות מדיניות הענישה הראויה בתיק הנדון על דרך ההיקש בלבד.

18. וכך, מקום שבו דובר בנאשמים אשר הורשעו בעבירות של **הונאה בכרטיס חיוב, ניסיון להונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה (לעיתים לצד עבירות נלוות כגון עבירת גניבה)**, סקירת הפסיקה מלמדת כי העונשים אשר נגזרו על הנאשמים השונים נעים על פני מנעד רחב. הענישה בעבירות אלה הינה מגוונת, כאשר העונשים אשר הוטלו על הנאשמים היו תלויים בהיקפי הנזק והמרמה, בנסיבות ביצוע העבירה הקונקרטית, בהישנותה של העבירה, במאפייניהם האישיים של הקורבנות (קשישים, מוגבלים וכיוצ"ב). בעניין זה יש להזכיר, כי מטבע הדברים, אין דומה עבירה אחת, בנסיבותיה הייחודיות שלה, לעבירה אחרת, ואולם, סקירת הפסיקה מלמדת, כי **על דרך הכלל** הושתו על הנאשמים השונים עונשים הנעים **בין כמה חודשים מאסר** (כשלוש העונש אינו נופל מ-6 חודשים), **שניתן לרצותם בעבודות שירות לבין מאסר ממושך לריצוי מאחורי סורג וברית**.

19. להלן מספר גזרי דין שנגזרו על נאשמים שהורשעו בביצוע עבירות דומות לאלו שבהן הורשע הנאשם שלפניי, ואשר יש בהם כדי ללמד ולו על דרך ההיקש, על אודות מדיניות הענישה הנוהגת במקרים דומים: רע"פ 1596/16 **סלימאן מוחתסב נ' מדינת ישראל** (05.09.2016); רע"פ 1579/16 **איהאב ספיאן נ' מדינת ישראל** (28.02.2016); רע"פ 5986/17 **איתמר הפטר נ' מדינת ישראל** (נבו, 27.07.2017); רע"פ 4760/14 **קיסלמן ואח' נגד מדינת ישראל**, (07.05.2015); ע"פ (מחוזי חי') 19483-11-15 **לירז קיזדרמן נ' מדינת ישראל** (נבו, 18.01.2016); עפ"ג (מחוזי ת"א) 60454-07-17 **שוויקי נגד מדינת ישראל** (20.11.2017); עפ"ג (מרכז) 34485-06-14 **פבלוביץ' נגד מדינת ישראל**, (01.09.2014); עפ"ג (מחוזי ב"ש) 4129-09-18 **סלומון קידה נ' מדינת ישראל** (15.11.2018); ת"פ (שלום ב"ש) 854-02-17 **מדינת ישראל נ' חן שלום** (28.06.2017); ת"פ (שלום פ"ת) 44601-05-16 **מדינת ישראל תביעות פ"ת נ' קרן גבע** (02.01.2018); עפ"ג (מחוזי חי') 9558-06-15 **אלכסנדר סמירנוב נ' מדינת ישראל** (נבו, 16.07.2015); ת"פ (פתיח-תקווה) 49629-06-13 **מדינת ישראל נגד גברילוב**, (10.05.2015); ת"פ (שלום ק"ג) 73753-10-18 **מדינת ישראל נ' דוד זנין** (נבו, 19.12.2019); ת"פ (שלום י-ם) 54271-08-16 **מדינת ישראל נ' יואל בן דנון** (נבו, 15.06.2020); ת"פ (שלום י-ם) 758-03-18 **מדינת ישראל נ' רמי גרובי** (נבו, 12.03.2018); ת"פ (שלום רח') 30189-04-18 **מדינת ישראל נ' ליאונורה סאלם** (06.05.2020); ת"פ (שלום אש') 39302-12-20 **מדינת ישראל נ' לוסיה סוטו** (נבו, 20.07.2021); ות"פ (שלום ק"ג) 47460-02-14 **מדינת ישראל נ' אדוארד אודי שמשי** (נבו, 19.04.2017).

20. כאן אציין כי אף לא התעלמתי מהפסיקה אליה הפנו הצדדים, אולם הדבר נעשה תוך ביצוע האבחנות המתבקשות. כך למשל, ברע"פ 5212/13 אדינה שמעון נ' מדינת ישראל (נבו, 29.08.2013) פסיקה אליה הפנתה המאשימה, דובר במקרה בעל נסיבות לחומרה עת הנאשמת ששימשה כמטפלת מעלה בכספו של קשיש כבן 85, שבו טיפלה, ואילו ברע"פ 7344/14 עבד אל חכים איגאסי נ' מדינת ישראל (נבו, 27.11.2014), שם רכש הנאשם כ-150 כרטיסי אשראי מזויפים וביצע באמצעותם 393 מעשי מרמה בנסיבות מחמירות, תוך שהוא רכש מוצרים בשווי כ- 65,000 ₪ וכן ניסה לרכוש מוצרים בשווי של כ- 600,000 ₪ נוספים. ברי, כי מדובר במקרים שונים מזה שבעניינינו. על כל פנים, וזאת חשוב להדגיש, נהיר לבית המשפט כי קיימים מקרים שבהם הושתו עונשים החורגים, לכאן או לכאן, ממנעד הענישה שהוצג לעיל. ועדיין, דומני כי הפסיקה שהוזכרה היא-היא המייצגת נכונה את מדיניות הענישה הנוהגת. עוד ראוי להזכיר, כי ממילא גם לאחר תיקון 113 הענישה נותרה אינדיבידואלית ו"אין עסקין בשיטת ניקוד, או באריתמטיקה. ענישה היא מלאכת מחשבת - ולא מלאכת מחשב" (ע"פ 5768/10 פלוני נ' מדינת ישראל, (08.06.2015)). לעולם אין לגזור עונשו של נאשם על סמך כותרות העבירות שבהן הוא הורשע, ויש להתחשב במכלול הנסיבות בכל מקרה לגופו (ראו והשוו, ע"פ 433/89 ג'ורג' אטיאס נ' מדינת ישראל, פ"ד מג(4) 170, (1989); ורע"פ 3173/09 פראגין נ' מדינת ישראל, (05.05.2009)). לבסוף, גם ראוי להזכיר כי השיקול של "מדיניות הענישה" הינו אך שיקול אחד מבין מכלול השיקולים אותם ישקול בית המשפט בטרם קביעת מתחם העונש ההולם וגזירת הדין (ראו בעניין זה, ע"פ 1903/13 חמודה עיאשה נ' מדינת ישראל, (25.06.2013)).

21. לאור כל האמור לעיל, בהתחשב בערכים החברתיים שנפגעו כתוצאה ממעשי הנאשם, מידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע המעשים ובשים לב לריבוי ולאופיין של העבירות ותחכומן היחסי, ולהיקפו של הרכוש שקיבל וניסה לקבל הנאשם במרמה, ולאחר שבחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת, **הנני קובעת כי על מתחם העונש ההולם בגין מכלול מעשיו של הנאשם לנוע בין 10 לבין 24 חודשים מאסר בפועל.**

גזירת הדין

22. בטרם אדון בגופו של עניין אציין כי אין בידי לקבל את טענת 'הגנה מן הצדק' לה טענה ההגנה, לפיה בתיק זה נוהלו מגעים בין המאשימה להגנה, ובסופם תרשומת הכוללת הצעה עונשית הקלה מעתירתה העונשית של המאשימה בשלב הטיעונים לעונש. ראשית, ברי כי על בית המשפט לחסום את עצמו מלהתערב במגעים שמתנהלים בין הצדדים, ואל לו לבית המשפט להתערב במשא ומתן המתנהל בין הצדדים לקראת גיבושו של הסדר טיעון (וראו בעניין זה, ע"פ 1958/98 פלוני נ' מדינת ישראל, נז(1) 577 (2002)). שנית, במקרה שלפניי טענת ההגנה נטענה בעלמא מבלי שנלוו לה כל תימוכין, כך שכלל לא ברור מה היה אופי הפגישה שהתנהלה בין הצדדים, על אילו הסכמות מדובר ומה היו התנאים לקבלתן, ובית המשפט מתהלך בעניין זה כסומא באפלה. מה עוד, שלדברי הסנגור הדברים תועדו בתרשומת פנימית של המאשימה שכידוע הינה ככלל חסויה (ראו לעניין זה, בש"פ 6662/19 מדינת ישראל נ' יניב בן עוז (נבו, 24.11.2019) (ולא בכדי בא כוח הנאשם לא עתר לעיין בה בשלב הטיעונים לעונש.משכך, אין לבית המשפט כל יכולת להתערב בעניין או לשקול לגופה את טענת ההגנה גם לו חפץ בכך, ועל כן מצאתי לדחותה בשתי ידיים.

23. לגופו של עניין, כאמור בס' 40ג(ב) לחוק העונשין, משנקבע מתחם הענישה יש לגזור את עונשו של הנאשם בתוך מתחם זה, תוך התחשבות בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה המפורטות בסעיף 40א לחוק העונשין, ובכלל זה בנסיבותיו האישיות של הנאשם.

24. בבואי לגזור את עונשו של הנאשם בתוך המתחם אשר קבעתי לעיל, נתתי דעתי לכך שהנאשם הודה ונטל אחריות מלאה למעשיו וחסך זמן שיפוטי יקר.
25. עוד נתתי דעתי לכך כי הנאשם אווז בעבר פלילי עשיר הכולל חמש הרשעות קודמות בין השנים 2008-2018 במגוון עבירות (אשר חלקן ממין העניין) ובהן, קבלת דבר במרמה, הונאה בכרטיס חיוב, איומים, הפרת הוראה חוקית, תקיפה, הפרעה לשוטר ועוד, בגין הלה נדון לעונשים שונים בדמות מאסר בפועל, צו מבחן, התחייבות, פיצוי, ומאסר מותנה (ראו לעיל, "המאסר המותנה"). כן יש לציין כי בגין הרשעותיו הקודמות ריצה הנאשם 3 פעמים עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. בנוסף לאלו, לחובת הנאשם שני רישומים פליליים ללא הרשעה מהשנים 2003-2005 מבית המשפט לנוער שהתיישנו זה מכבר, בעיקר בעבירות אלימות וגניבה בגינם הלה נדון לעונשים של צו של"צ והתחייבות.
26. בנוסף לאלו, ומשהמאסר המותנה בן 7 החודשים שהושת על הנאשם במסגרת ת"פ (שלום אש') 1244/09 מ.י. תביעות לכיש-שלוחת אשקלון נ' עמית סיאדה) נבו, 07.03.2011, הוארך כבר פעם אחת לפי סעיף 56 (ב) לחוק העונשין, ומשהנאשם לא עבר הליך גמילה לפי סעיף 85 לחוק העונשין, הרי ברי שהמאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם הינו **חב הפעלה** בעניינו. חרף זאת, לא היה במאסר המותנה התלוי ועומד כנגד הנאשם כדי להרתיעו מלשוב ולבצע את העבירות שבמוקד כתב האישום.
27. ברוח הדברים האמורים, לא מצאתי טעם של ממש לקבל את עתירת ההגנה להתחשב בכך שהמאסר המותנה שהוטל על הנאשם הוטל עליו בגין מגוון עבירות שונות ולא רק בגין עבירות רכוש כבעניינו, וכי לו הנאשם היה מורשע אך רק בעבירות של הונאה בכרטיס חיוב וקבלת דבר במרמה, אזי המאסר המותנה לא היה כה משמעותי.
28. וכך, עיון בגזר הדין שניתן בעניינו של הנאשם במסגרת ת"פ (שלום אש') 1244/09, מעלה כי בית המשפט הטיל על הנאשם את עונש המאסר המותנה תוך שנקט בזו הלשון: **"7 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מהיום שהנאשם לא יעבור אחת העבירות בהן הורשע, למעט עבירה של קבלת רכוש חשוד כגנוב ועבירה של העלבה או הפרעה לעובד ציבור. 4 חודשי מאסר על תנאי ל-3 שנים מהיום שהנאשם לא יעבור עבירה על פי סעיפים 411, עד 413 לחוק העונשין, העלבה או הפרעה לעובד ציבור על פי אותו חוק"** (ההדגשות אינן במקור, נ.ש.מ).
29. הנה כי כן, בית המשפט שהטיל על הנאשם את עונש המאסר המותנה, ידע היטב ובאופן מושכל להבחין בין מכלול העבירות השונות שאותן ביצע הנאשם, כשעל העבירות החמורות יותר כדוגמת **איומים, תקיפה סתם ותקיפה חבלנית - בן זוג, הונאה בכרטיס חיוב, וקבלת דבר במרמה** הוא מצא לנכון להשית על הנאשם עונש של מאסר מותנה בן 7 חודשים, ואילו ועל העבירות ה'קלות' יותר, המאסר המותנה הועמד על ידו על 4 חודשים בלבד.
30. בנוסף לאלה, מצאתי להתחשב בנסיבות חייו המורכבות של הנאשם, אשר נפרשו בהרחבה בתסקירי המבחן ובשלב הטיעונים לעונש, אשר חלקן יכול והובילו אותו לבצע את העבירות שבהן הוא הורשע. מטעמים של צנעת הפרט לא ארחיב בעניין זה, אך אציין כי הגם אם חלק מהעבירות בוצעו על ידי הנאשם על רקע מצב כלכלי קשה, הרי ברי, כי אין בכך כדי להצדיק במאומה את מעשיו של הנאשם, אשר בחר לפגוע בכיסם של אזרחים תמימים ובבתי עסקים שונים וכל זאת על מנת להיטיב את מצבם של בני משפחתו בדרכים שאינן לגיטימיות. מה עוד (וכאמור זה מכבר), לא ניתן להתעלם מכך כי חלק לא מבוטל מהעבירות שבוצעו על ידי הנאשם נועדו לצורכי מותרות ולא לצרכי מחייה בסיסיים כדבריו.

31. כן נתתי משקל לנסיבות חייו הבריאותיות והאישיות של הנאשם ומשפחתו כפי שאלו השתקפו מהמסמכים שהוגשו לעיוני (נ/1 ו- נ/2), וכפי שאלה פורטו בהרחבה על ידי ההגנה בשלב הטיעונים לעונש.
32. כמו כן, נתתי דעתי לפגיעה העלולה להיגרם לנאשם ולילדיו ככל שיושת על הנאשם עונש מאסר (ולו בעבודות שירות), וזאת בשים לב לפגיעה הכלכלית הטמונה בכך לו ולמשפחתו, ומבלי להתעלם מכך כי הלה הספיק לרצות בעברו עונשי מאסר מאחורי סורג ובריח. כמו כן, בית המשפט מביא בחשבון את חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות, שבוצעו לפני למעלה משלוש שנים, בשנת 2018, כאשר העיקר כאן איננו טמון בספירה "הטכנית" של פרק הזמן שחלף מאז, כי אם בעובדה שהלה לא השכיל לנצל את התקופה שחלפה כדי להתגייס כדבעי להליך טיפולי משמעותי והדף את היד שהושטה לו פעם אחר פעם על ידי שירות המבחן.
33. ברוח הדברים האמורים, הבאתי בחשבון במכלול שיקוליי את האמור **בתסקירי שירות המבחן שהוגשו בעניינו של הנאשם**. וכך, **בתסקיר שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 15.11.2020**, התרשם השירות כי הנאשם מחזיק בעמדות בעייתיות, מקיים אורך חיים שולי וכי לאחרונה ניכרת החמרה והידרדרות מבחינת מעורבותו הפלילית; הנאשם מתקשה לווסת את רגשותיו ונוטה לפעול באופן אימפולסיבי, מתקשה לגלות אמפטיה לסביבתו, או לגלות אחריות להתנהלותו השולית; ומגלה מודעות נמוכה באשר למצבו. בשל כל אלה, התרשם שירות המבחן מקיומה של **רמת סיכון גבוהה** להישנות התנהגות עבריינית בעתיד מצדו של הנאשם, **ומרמת נזקקות טיפולית גבוהה** הדורשת התערבות בשני מוקדים עיקריים ובהם, במוקד בריאות הנפש, ובמוקד הכרוך בהתנהלותו העבריינית (הן בהיבט הכלכלי והן בנטייתו לנהוג באלימות).
34. **בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 09.02.2021**, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה לשתף פעולה באופן מלא עם השירות ומבטא התנהלות פסיבית ואמביוולנטית באשר לטיפול, אם כי, הלה ביטא לראשונה רצון לשינוי ושיקום חיים באופן איטי והדרגתי. בשל השינוי הראשוני שביטא הנאשם לערוך שינוי בחייו, עתר השירות לדחייה לצורך גיוס הנאשם להליך טפולי.
35. **בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 10.05.2021**, שירות המבחן התרשם כי הנאשם מתקשה להתגייס להליכים טפוליים. ואולם, בשל הרצון שביטא הנאשם לשינוי ושיקום חיים באופן איטי והדרגתי, וההתרשמות לפיה הלה מנסה להתנהל באופן אחר, ומבטא רצון להמשיך את הקשר עם שירות המבחן, עתר השירות פעם נוספת לדחיית הדיון בעניינו.
36. **בתסקיר שירות המבחן שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 28.06.2021**, שירות המבחן התרשם כי לנאשם קושי ניכר להתגייס להליך טפולי וכי הוא מבטא מוטיבציה חלקית בלבד להתגייס להליך מעין זה. במצב דברים זה ועל רקע קשייו המתמשכים של הנאשם לשתף פעולה ולהתגייס באופן משמעותי לשיקום חיים, **המשך מעורבותו בפלילים** וסירובו לפנות לגורמי בריאות הנפש, לא בא שירות המבחן בהמלצה טיפולית בעניינו.
37. עם זאת, יצוין כי הנאשם הביע רצון להשתלב בטיפול בתחום האלימות הזוגית בשל קושי בוויסות רגשי והתנהלות פוגענית מצדו, והוא שולב בטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה במסגרת "יד שרה" בשדרות, החל מינואר 2021. מהמרכז למניעת אלימות במשפחה נמסר כי בתחילה הנאשם גילה קושי להגיע לטיפול ולשתף פעולה, אולם בהמשך ועם העמקת הקשר הטיפולי, הנאשם החל להיפתח ולהיתרם מהטיפול. מסיכום הטיפול בעניינו של הנאשם (נ/3), מיום 19.09.2021, נמסר כי הנאשם החל את דרכו הטיפולית במרכז ביום 07.01.2021, במתכונת של פעם בשבוע; הלה הגיע סדיר באופן יחסי למפגשים, במסגרתם הוא ביקש לרכוש כלים לצורך ניהול תקשורת בריאה

ולא אלימה עם סביבתו; וכי במסגרת הטיפול עובר הנאשם תהליך של עיבוד חוויות, התבוננות על חייו והעצמתו כאדם בוגר עם כוחות ויכולת ויסות.

38. **בתסקיר שירות המבחן המסכם שהוגש בעניינו של הנאשם ביום 10.10.2021**, ציין שירות המבחן כי על אף עמדת גורמי הטיפול במרכז למניעת אלימות, הרי שהנאשם מתקשה לערוך התבוננות מעמיקה בעצמו. בהמשך לכך, התרשם השירות כי הטיפול בתחום האלימות הזוגית אינו מהווה מענה הולם ומותאם לדפוסיו העבריינים של הנאשם, כאשר זה אינו המוקד העיקרי הדורש טיפול בחייו, ואינו מותאם לרמת הסיכון הנשקפת הימנו ולבעיותיו המרכזיות; וכי לנאשם מוטיבציה חלקית להתגייס לטיפול - הן באשר לנזקקות הטיפולית בתחום הנפשי והן באשר לנזקקות הטיפולית הכללית ובדגש על תחום העבריינות הכלכלית.

39. מכל האמור, ונוכח העדר שיתוף פעולה מספק, וקשייו של הנאשם להתגייס באופן משמעותי לטיפול בתחום העבריינות והמרמה, המליץ שירות המבחן (כאמור בראשית הדברים), להטיל על הנאשם ענישה מוחשית שתחדד עבורו את גבולות החוק ותהווה עבורו אלמנט מרתיע מביצוע עבירות דומות בעתיד.

40. הנה כי כן, לא מצאתי כי יש מקום לשקול בעניינו של הנאשם חריגה לקולה ממתחם העונש ההולם שנקבע על ידי בשל שיקולי שיקום (כעולה דה-פקטו מעתירתה של ההגנה לעונש), אלא יש מקום להשית על הנאשם ענישה המצויה בגדרי מתחם העונש ההולם וזאת בשל סירובו של הלה לקבל טיפול מהגורמים המתאימים, תוך שהוא נמנע מלשתף פעולה עם הטיפול הייעודי שהוצע לו על ידי שירות המבחן, טיפול שלדעת שירות המבחן נדרש על מנת לשקם את חייו ולהובילו לדרך חיים נורמטיבית. כידוע, **שירות המבחן, הוא הגוף המקצועי אותו קבע המחוקק לצורך הערכת מסוכנותו של הנאשם**, המסייע בידו של בית המשפט כ"ידו הארוכה" לאסוף מידע שבית המשפט עצמו מתקשה לאסוף. הוא סוקר עבור בית המשפט את עברו של הנאשם, את מצבו המשפחתי והכלכלי, את מצב בריאותו ואת קיומן של נסיבות מיוחדות שיכול להובילו לביצועה של העבירה. המלצותיו של שירות המבחן מגובשות על-ידי אנשי מקצוע ומומחים, והן מבוססות על היכרות ישירה עם הנאשם וסביבתו וכן על ניסיון עשיר בהערכת מסוכנותם של נאשמים וסיכויי השיקום שלהם (ראו והשוו, בש"פ 267/11 **מדינת ישראל נ' ברמוחה** (לא פורסם, 13.1.2011)). אמנם הבאתי בחשבון את ההליך הטיפולי הראשוני אליו התגייס הנאשם במסגרת המרכז למניעת אלימות במשפחה וברי, כי ראשיתם של "ניצני שיקום" אלה יישקלו עובר לגזירת הדין, ואולם, נוכח עמדת שירות המבחן לפיה טיפול זה אינו מהווה מענה הולם ומותאם לדפוסיו העבריינים של הנאשם ולרמת הסיכון הנשקפת הימנו, הרי שבמצב דברים זה, כאשר הנאשם הדף ברגל גסה את היד שהושטה לו מאת שירות המבחן וסירב לשתף פעולה עם השירות באופן מלא וליטול חלק בטיפול התואם את צרכיו ואת נזקקותו הטיפולית, אזי הדעת נותנת כי המוקדים הבעייתיים שעמדו מאחורי ביצוע העבירות, קווי אישיותו, ותפיסת עולמו לא אוינו, ואף למצער לא צומצמו, כך שעודנו מקנן החשש שמא הלה ישוב ויבצע עבירות, לרבות בתחום הרכוש והמרמה.

41. מכל האמור לעיל, ובאיזון הראוי בין מכלול האינטרסים ושיקולי הענישה, ובשים לב מחד גיסא, לחומרת מעשיו של הנאשם; עברו הפלילי העשיר וממין העניין; המאסר המותנה התלוי ועומד כנגדו שלא היה בכוחו להרתיעו מביצוע העבירות; העובדה שהלה סירב לשתף פעולה עם החלק הארי בתוכנית הטיפול שהוצעה לו על ידי שירות המבחן; ולהמלצת שירות המבחן לעניין העונש, ומאידך גיסא, להודאתו במיוחד לו ולקבלת האחריות מצדו; למצבו הבריאותי ולנסיבות חייו המורכבות; ולהתגייסותו הראשונית לטיפול במרכז למניעת אלימות במשפחה - הרי שמצאתי למקם את עונשו של הנאשם ברף הבינוני של המתחם שקבעתי לעיל.

42. **לאור כל האמור לעיל, אני גוזרת על נאשם את העונשים הבאים:**

א. **12 חודשים מאסר בפועל.**

ב. הריני מורה על הפעלת המאסר המותנה בן 7 החודשים שהושת על הנאשם במסגרת ת"פ 45754-07-14 (שלום קריית גת) (בצירוף עם ת"פ 51108-12-14 ות"פ 1637-01-15) **מדינת ישראל נגד עמית סיאדה** (01.10.2017), כך ש-4 חודשים מתוכו ירוצו במצטבר לעונש שהושת עליו בסעיף 1 לעיל, והשאר ירוצו בחופף.

למען הסר ספק יובהר, כי בסך הכול ירצה הנאשם 16 חודשים מאסר בפועל.

בהעדר החלטה אחרת, הנאשם יתייצב לתחילת ריצוי עונשו, ביום 5.7.2022 עד לשעה: 10:00 בבית הסוהר "דקל", או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות.

על הנאשם לתאם את הכניסה למאסר, כולל אפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, בטלפון שמספרו: 08-9787336.

ג. **מאסר מותנה למשך 6 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של שנתיים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר הלה יעבור כל עבירת רכוש מסוג עוון.**

ד. **מאסר מותנה למשך 9 חודשים, אשר יופעל אם תוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו של הנאשם מהמאסר הלה יעבור כל עבירת רכוש מסוג פשע.**

ה. **פיצוי לנפגעי העבירה כדלקמן:**

1. **פיצוי בסך 3,000 ₪ למתלוננת (ע"ת/1) הגב' ימינה ועקבין.**

2. **פיצוי בסך 2,500 ₪ למתלונן (ע"ת/24) מר לאון סנטיאגו.**

מצורף בזאת טופס פרטי ניזוקים.

הפיצוי ישולם ב - 10 שיעורים שווים ורצופים כשהראשון שבהם בתוך 90 יום מהיום.

כל תשלום בתיק ייזקף תחילה לטובת הפיצוי.

ו. **הנאשם יצהיר על התחייבות כספית על סך 10,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת רכוש וזאת לתקופה של שנתיים מיום שחרורו מהמאסר.**

ז. **הריני מורה על הפעלת ההתחייבות עליה חתם הנאשם ביום 01.10.2017, במסגרת ת"פ 51108-12-14 (שלום קריית גת) מדינת ישראל נגד עמית סיאדה (01.10.2017) על סך 3,000 ₪.**

ההתחייבות תשולם ב - 10 תשלומים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם בתוך 180 יום מהיום.

ח. **קנס בסך 500 ₪ או 5 ימי מאסר תמורתו.**

הקנס ישולם ב - 3 שיעורים שווים ורצופים, כשהראשון שבהם בתוך 220 יום מהיום.

ניתן בזאת צו להשמדת המוצג - סמים, בכפוף לחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום כ"א אייר תשפ"ב, 22/05/2022 במעמד הנוכחים.

נגה שמואלי - מאייר, שופטת
סגנית נשיא

הנאשם:

אני מתחייב שלא לעבור כל עבירת רכוש וזאת לתקופה של שנתיים מיום שחרורי מהמאסר.
הובהר לי, כי ככל שאעבור כל עבירת רכוש במשך שנתיים מיום שחרורי מהמאסר, אזי יושת עלי סך של
10,000 ₪.

החלטה

רשמתי לפניי את התחייבות הנאשם להימנע מביצוע העבירות כמפורט בגזר הדין.

ניתנה היום, כ"א אייר תשפ"ב, 22 מאי 2022, בהעדר הצדדים.